

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 45.

Femte Session.

19de Møde.

Mandagen den 31. October.

(Fortf.)

Sass: Jeg troer, at den høitærede Justitsminister har misforstaaet mine første Indttringer. Jeg sagde, at den foreslaaede nye Paragraph ikke tilstgiede noget nyt System eller nogen Forandring i det System, som den nu bestaaende Dvaksalverlovgivning opstiller, men jeg har kun taget det ene Begreb, der, ihvorvel det ikke staaer nævnt i Anordningen af 1794, dog er blevet det juridiske gængse, thi det er almindelig bekjendt, at, naar En nu tildags dømmes for Dvaksalverie saa hedder det, at han er idømt den og den Straf for Dvaksalveri eller uberettiget Lægepraxis. Dette har jeg selv tidt seet, og jeg har hørt mange Jurister omtale disse to Begreber som aldeles synonyme. Jeg finder nu disse Begreber aldeles forskjellige, og jeg takker den ærede Justitsminister for den Oplysning, han har givet, at han ogsaa finder dem høist forskjellige, men da de nu engang ere sammenblandede, saa troede jeg, at det var til Gavn, at de bleve skilte fra hinanden, og da den høitærede Justitsminister i Anledning af min Interpellation gjorde opmærksom paa, at der var nedsat en Commission med Hensyn til Criminallovgivningen, under hvis Resport det egentlige Dvaksalveri ogsaa skulde henføres, saa troede jeg, at det nu var Tiden til aldeles at adskille disse to Begreber. I de offentlige Sager, man hører der er falden Dom i, bliver det slet ikke afgjort, om det har været til Skade eller til Gavn, at en Syg er bleven behandlet, endskjøndt det aabenbart viser sig i de fleste Tilfælde at være saa klart som Solen, at det har været til Gavn. Det er netop

den Slags Dvaksalveri eller uberettiget Lægepraxis, som den høitærede Justitsminister omtalte og formeente ikke burde straffes; men det er jo netop den Slags Dvaksalveri, der altid er bleven straffet heri Landet. Vidende, der virkelig ere udfkrevne af offentlige Sygestuer som uheldbredelige, eller opgivne af flere praktiserende og fast ansatte Læger, have de saakaldte Dvaksalvere kunnet lindre i deres Lidelser, hvorfors de ofte ere blevne anklagede for Dvaksalveri og straffede derfor, uden at det er blevet afgjort, om Dvaksalveriet i sin egentlige Betydning er blevet drevet eller ikke, idet begge disse Begreber, nemlig Dvaksalveri og uberettiget Lægepraxis ere blevne sammenblandede. Med Hensyn til det egentlige Dvaksalveri, da yttrede jeg ganske rigtigt, dengang Talen var om dette Lovudkastis Fremme, og som Justitsministeren ligeledes har bifaldet taften, at det fordrede strengere Straffe, og jeg troer, at vor Lovgivning ogsaa allerede har hentydet til saadanne Straffe; thi den Slags Dvaksalveri, som aabenbart medfører Døden, fortjener vistnok ikke Mulcter, men langt større Straffe. Nu er det i Almindelighed, og saaledes har det vist sig mangfoldige Gange, hvilket vistnok ogsaa vil være mange af de ærede Medlemmer bekjendt, afhængigt af en eller anden Amtmands, Stiftsphysikus eller Distriktslæges Gunst, om en klog Mand eller Kone rundt omkring i Landet, som virkelig stifter Gavn, bliver anklaget eller ikke; de blive taalte til en Tid, især dersom de have havt Leilighed til at vise Herredsfogder, Amtmand og Læger Tjenester og hjælpe dem med at curere Koner og Børn; men kommer der saa een eller flere Embedsmand, der ikke kjende dem, da ere de samme Folk ofte paa deres gamle Dage blevne anklagede; og der er Medlemmer